

Yabancı Dil Öğretimi

Dil Pasaportu • Dil Dosyası • Dil Biyografisi

Özcan DEMİREL

12. Baskı

Prof. Dr. Özcan DEMİREL

YABANCI DİL ÖĞRETİMİ
Dil Pasaportu • Dil Dosyası • Dil Biyografisi

ISBN 978-975-6802-09-0

DOI 10.14527/9789756802090

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazarlarına aittir.

© 2021, PEGEM AKADEMİ

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları Pegem Akademi Yay. Eğt. Dan. Hizm. Tic. A.Ş.'ye aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı; mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz ve dağıtılamaz. Bu kitap, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır. Okuyucularımızın bandrolü olmayan kitaplar hakkında yayinevimize bilgi vermesini ve bandrolsüz yayınları satın almamasını diliyoruz.

Pegem Akademi Yayıncılık, 1998 yılından bugüne uluslararası düzeyde düzenli faaliyet yürüten **uluslararası akademik bir yayinevidir**. Yayımladığı kitaplar; Yükseköğretim Kurulunca tanınan yükseköğretim kurumlarının kataloglarında yer almaktadır. Dünyadaki en büyük çevrimiçi kamu erişim kataloğu olan **WorldCat** ve ayrıca Türkiye'de kurulan **Turcademy.com** tarafından yayınları taranmaktadır, indekslenmektedir. Aynı alanda farklı yazarlara ait 1000'in üzerinde yayını bulunmaktadır. Pegem Akademi Yayınları ile ilgili detaylı bilgilere <http://pegem.net> adresinden ulaşılabilir.

1. Baskı: Mart 2015, Ankara

12. Baskı: Şubat 2021, Ankara

Yayın-Proje: Şehriban Türüldür
Dizgi-Grafik Tasarım: Müge Çetin
Kapak Tasarımı: Pegem Akademi

Baskı: Vadi Grup Basım A.Ş.
İvedik Organize Sanayi 28. Cadde 2284 Sokak No:105
Yenimahalle/ANKARA
Tel: (0312) 394 55 91

Yayıncı Sertifika No: 36306
Matbaa Sertifika No: 49180

İletişim

Karanfil 2 Sokak No: 45 Kızılay/ANKARA
Yayınevi: 0312 430 67 50 - 430 67 51
Dağıtım: 0312 434 54 24 - 434 54 08
Hazırlık Kursları: 0312 419 05 60
İnternet: www.pegem.net
E-ileti: pegem@pegem.net
WhatsApp Hattı: 0538 594 92 40

Prof. Dr. Özcan DEMİREL

1 Mart 1943 yılında Adapazarı-Sapancada doğmuş, Anadolu'nun bir köyünde ilkokul öğretmeni olarak çalışmıştır. 1964 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü İngilizce bölümünü bitirmiş ve on yıl süreyle orta dereceli okullarda İngilizce öğretmenliği ve müdür yardımcılığı görevi yapmıştır. 1974 yılında Hacettepe Üniversitesi'ne İngilizce okutmanı olarak girmiş ve aynı üniversitenin Mezuniyet Sonrası Eğitimi Fakültesi'nde eğitim alanında lisans çalışması yapmış, 1975 yılında Bilim Uzmanlığı, 1979'da da Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nden Doktora derecesi almıştır. Hacettepe Üniversitesi'nde 1983 yılında doçentlik, 1989'da profesörlük ünvanını almış, 2009 yılında "Hacettepe Üniversitesi - Bilimde Hizmet Ödülü" almaya layık görülmüş ve 2010 yılında yaş haddinden bu üniversiteden emekli olmuştur. Halen Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

İngiltere ve Amerika Birleşik Devletleri'nde yabancı dil öğretimi ve program geliştirme konularında bilimsel çalışma ve incelemeler yapan Özcan Demirel'in yayınlanmış uluslararası 36, ulusal 84 olmak üzere toplam 120 makale ve bildirisi ile 32 kitabı bulunmaktadır. Şu ana kadar 53 yüksek lisans, 51 doktora olmak üzere toplam 104 tezin danışmanlığını yapmıştır.

Özcan Demirel, 1992-1997 yılları arasında YÖK Dünya Bankası öğretmen yetiştirme Projesinde yönetici; 1996-1997 yılları arasında Milli Eğitim Bakanlığı Dünya Bankası projesinde program geliştirme uzmanı, 2000-2002 yılları arasında Temel Eğitime Destek projesinde proje eşbaşkanı olarak çalışmıştır. 1995-2007 yılları arasında da Milli Eğitim Bakanlığı adına Avrupa Konseyi Dil Politikaları Bölümünde Türkiye Delegatesi olarak görev almıştır. Şu anda, BASOPED, Balkan Ülkeleri Eğitimciler Derneğinin onursal başkanlığını ve EPODER, Eğitim Programları-Öğretim Derneğinin de Genel Başkanlığını yürütmektedir. Özcan Demirel, evli olup iki çocuk ve dört torun sahibidir.

ÖNSÖZ

Son yıllarda, bilim ve teknolojiye hızlı gelişmelerin olması, kitle iletişim araçlarının yaygınlaşması, dış turizmin önem kazanması, kültürel ve ticari ilişkilerin artması, uluslararası ilişkileri giderek yoğunlaştırmış ve dünya ulusları arasında bu ilişkilerin kurulması ve iletişimin sağlanmasında başka ülkelerin dillerini öğrenme bir gereksinim olarak ortaya çıkmıştır. Türk eğitim sisteminde de gençlerin, en az bir yabancı dili öğrenerek yetişmeleri önemli görüldüğünden yabancı dil öğretimi zorunlu ders olarak okul programlarında yer almıştır.

Bugün Türkiye’de ilköğretimden üniversiteye kadar tüm eğitim kurumlarında yabancı dil öğretimine önem verilmekte ve farklı program uygulamaları ile başarıya ulaşmanın yolları aranmaktadır. Okullarımızda yabancı dil öğretimi için harcanan zaman ve çabaya karşılık elde edilen sonuçların yeterli olmadığı noktasında tartışmalar yoğunluk kazanmaktadır. Bu tartışmalar bizi “Yabancı dil nasıl etkili bir şekilde öğretilir?” sorusuna cevap aramaya yöneltmektedir. İşte bu soruya cevap aramak ve tüm yabancı dil öğretmenlerine yardımcı olmak amacıyla bu kitap hazırlanmıştır. Ayrıca, Avrupa Konseyi, Yaşayan Diller bölümü tarafından geliştirilen ‘Avrupa Dil Gelişim Dosyası’ tanıtımı ile çağdaş yabancı dil öğretimi ve öğrenimi konusuna da katkı getirilmesi amaçlanmıştır. Yazarın uzun yıllar ilkö, orta ve yüksek öğretim kurumlarında sınıf içinde kazandığı deneyimler, meslektaşları ve öğrencileri ile sürekli etkileşimi bu kitabın ortaya çıkmasına en önemli katkıyı getirmiştir.

“Yabancı Dil Öğretimi” kitabını Türkçe yayımlamanın en önemli nedeni İngiliz, Fransız ve Alman dilini yabancı dil olarak öğretecek olan meslek arkadaşlarımıza dil öğretiminin temel ilke, yöntem ve tekniklerini aktarırken ortak bir dil kullanma ihtiyacından kaynaklanmıştır.

Bu kitabın aynı zamanda Türkçeyi ikinci dil ya da yabancı dil olarak öğreten Avrupa ve Türkiye Cumhuriyetleri’de çalışan dil öğretmenlerine de yararlı olması beklenmektedir.

Bu kitabın yazılması ve ortaya çıkmasında katkısı olan tüm meslektaşlarımıza ve öğrencilerime teşekkür eder, yetişmemde emeği geçen tüm öğretmenlerime de saygılarımı sunarım. Yayın aşamasının her anında özverili ve titiz çalışmalar sergileyen Pegem Akademi takımına teşekkür ederim.

Yazar, bu kitapla tüm yabancı dil öğretmenlerinin sınıf içi uygulamalarda karşılaştıkları sorunlara az da olsa bir katkıda bulunur ve ilgililere yararlı olursa kendini mutlu sayacaktır.

Ankara, Şubat 2019

Prof. Dr. Özcan DEMİREL

Hakan'a, Okan'a

İÇİNDEKİLER

Önsöz	iii
İçindekiler	vii

-I-

Türkiye'de Yabancı Dil Öğretimi

Dil Sorunu	1
Türkiye'de Yabancı Dil Öğretiminin Tarihsel Gelişimi	4
Cumhuriyetten Önceki Dönem	4
Tanzimata Kadar Geçen Devre	5
Tanzimattan Cumhuriyete Kadar Geçen Devre	5
Cumhuriyet Dönemi.....	8
Yabancı Dil Öğretiminin Bugünkü Okul Programlarındaki Yeri	11
Normal Yabancı Dil Öğretimi Yapan Okullar.....	12
Takviyeli Yabancı Dil Öğretimi Yapan Okullar.....	12
Yabancı Dille Öğretim Yapan Okullar.....	12
Yabancı Dille Öğretim Yapan Resmi Okullar	13
Yabancı Dille Öğretim Yapan Özel Türk Okulları	13
Yabancı Dille Öğretim Yapan Özel Yabancı Okullar	14
Yabancı Dil Öğretiminde Program Geliştirme Çalışmaları.....	14
İkinci Yabancı Dil Öğretimine Başlanması	17
Avrupa Dil Gelişim Dosyası Projesi.....	23
Yabancı Dil Öğrenme Sürecinde Değişmeler	27

-II-

Yabancı Dil Öğretim İlkeleri

Yabancı Dil Öğretiminde Temel İlkeler.....	29
Dört Temel Beceriyi Geliştirme.....	29
Öğretim Etkinliklerini Önceden Planlama.....	30
Basitten Karmaşığa, Somuttan Soyuta Doğru Öğrenme.....	30
Görsel ve İşitsel Araçları Kullanma	30
Anadili Gerekli Durumlarda Kullanma.....	30
Bir Seferde Bir Tek Yapıyı Sunma.....	31
Verilen Bilgilerin Günlük Yaşama Aktarılmasını Sağlama	31
Öğrencilerin Derse Daha Etkin Katılmalarını Sağlama	31
Bireysel Farklılıkları Dikkate Alma	31
Öğrencileri Güdüleme ve Cesaretlendirme	32
Yabancı Dil Öğretiminde Genel İlkeler	32

-III-

Yabancı Dil Öğretim Yöntemleri

Dilbilgisi-Çeviri Yöntemi.....	36
Düzvarım Yöntemi.....	37
Kulak-Dil Alışkanlığı Yöntemi.....	40
Bilişsel Öğrenme Yaklaşımı.....	45
Doğal Yöntem.....	46
İletişimci Yaklaşım.....	48
Seçmeli Yöntem.....	58
Diğer Yöntemler.....	60
Telkin Yöntemi.....	60
Grupla Dil Öğretimi Yöntemi.....	61
Sessizlik Yöntemi.....	61
Tüm Fiziksel Tepki Yöntemi.....	62

-IV-

Yabancı Dil Öğretim Teknikleri

Grupla Öğretim Teknikleri.....	64
Beyin Fırtınası.....	64
Gösteri.....	65
Soru-Cevap.....	67
Drama ve Rol Yapma.....	68
Drama.....	70
Benzetim.....	77
İkili ve Grup Çalışmaları.....	79
Altı Şapkalı Düşünme Tekniği.....	82
Kavram Haritaları.....	84
Eğitsel Oyunlar.....	85
Bireysel Öğretim Teknikleri.....	88
Bireyselleştirilmiş Öğretim.....	88
Programlı Öğretim.....	91
Bilgisayar Destekli Öğretim.....	92

-V-

Yabancı Dil Dersinin İşlenişi

Dinleme Öğretimi.....	98
Konuşma ve Telaffuz Öğretimi.....	102
Okuma ve Sözcük Öğretimi.....	109
Yazma Öğretimi.....	116

-VI-

Yabancı Dil Öğretiminde Ölçme ve Değerlendirme

Yabancı Dil Öğretiminde Ölçme Teknikleri	124
Bir Test Hazırlamada İzlenen Aşamalar	124
Yabancı Dil Öğretiminde Değerlendirme	131

-VII-

Yabancı Dil Öğretim Etkinliklerini Planlama

Plan Çeşitleri, Yıllık ve Günlük Planların Yapılışı.....	135
Ünitelendirilmiş Yıllık Plan	135
Ders Planı.....	136
Örnek Planlar	138
İngilizce Ders Planları.....	141
Almanca Ders Planları.....	147
Fransızca Ders Planları.....	152
KAYNAKÇA.....	155
EK-1 Avrupa Dil Gelişim Dosyası	163
EK-2 Europass	191
EK-3 Dil Öğrenenler İçin Rehber	193

-I-

TÜRKİYE'DE YABANCI DİL ÖĞRETİMİ

Bu bölümde dil sorunu, Türkiye'de yabancı dil öğretiminin tarihsel gelişimi ve yabancı dil öğretiminin bugünkü okul programlarındaki yeri alt başlıkları altında ele alınmıştır.

DİL SORUNU

Dil konusu, bugüne değin pek çok bilim adamını toplum bilimcileri ve özellikle son yıllarda dilbilimcileri düşündüren bir konu olmuştur.

İnsan/Toplum/Kültür ve Eğitim bağıntısı içinde kurucu ve örgüleyici bir öge olarak nitelenen dilin yapısal görünümünün çok karışık olduğu bilinmektedir (Cem, 1978).

Bu nedenle dil konusunu ele alanlar ona çeşitli yönlerden yaklaşmışlardır. Dil nedir sorusuna cevap arayanlar da aynı çeşitliliği ortaya koymuşlardır. Aşağıda dil tanımlarından birkaç örnek verilmiştir.

- ⇔ Dil, insanlar arasında bir iletişim aracıdır (Roucek, 1968).
- ⇔ Dil, bireyleri arasında anlaşmayı sağlayan toplumsal bir sistemdir (Dilaçar, 1968).
- ⇔ Dil, anlamlar ve ses dizileri arasında ilişki kuran bir ilkeler takımıdır (Langacker, 1972).
- ⇔ Dil, düşünce, duygu ve isteklerin, bir toplumda ses ve anlam yönünden ortak olan öğeler ve kurallardan yararlanarak başkalarına aktarılmasını sağlayan çok yönlü, çok gelişmiş bir dizgedir (Aksan, 1977).

Buraya aktarılan dil tanımlarında ortak olan temel öğeler şunlardır:

2 yabancı dil öğretimi / demirel

1. Dil bir sistemdir. Başka bir deyişle, dil, belli kalıplara ve kurallara uyar ve dilin kendine özgü belli bir kodlama sistemi vardır.
2. Dil seslerden oluşur. Her ses, değişken sembollerle belirtilmekte ve her sesin bir anlamı bulunmaktadır.
3. Dil bir iletişim aracıdır. İnsanlar arasında en etkin iletişim aracı dildir. Dilin kapsamına girmeyen sesler, jestler ve mimikler iletişimin sağlanmasında önemli olmasına karşın bunlar dilin önemini hiçbir zaman azaltmaz. Dilin insanlar arasında iletişim aracı olarak kullanılması dilin toplumsal bir işleve sahip olduğunu ortaya koymakta, ayrıca dil, o toplumla onun kültürü arasında ilişki kurma rolünü de üstlenmektedir. Vossler'in (1960) dediği gibi "... Dil, kültürün aynasıdır (Aksan, 1977)..." ve Güvenç'in (1974) "... Dil, kültürel muhtevanın bir ansiklopedisi ya da sözlüğüdür ..." şeklindeki sözleri bu görüşü doğrulamaktadır.
4. Dil bir düşünme aracıdır. İnsanlar, düşünce, duygu ve isteklerini dille belirtirler. Ancak, dil olmaksızın da düşüncenin ve doğru ya da yanlış inançların olabileceği görüşünde olanlara da rastlanmaktadır (Russell, 1973). Piaget'e ise, insan zihninde, mantığa dayanan düşüncenin dile gereksinmesi bulunmadığı görüşündedir (Günce, 1973). Buna karşın, dilin düşüncenin aynası olduğu görüşünü savunanlar, düşüncelerin kavram birimi olan sözcüklerle oluştuğunu, kullanılan dilde ne kadar sözcük varsa düşüncelerin de ancak o kadar geliştirilebileceğini, beyindeki düşünce alanının genişliğinin ve derinliğinin dildeki sözcük sayısı ile doğru orantılı olduğunu belirtmektedirler. Darwin de insanın, zihninden geçenleri başkalarına anlatmak için dili kullanılabilen ve başkalarının da aynı yolla anlattığı şeyleri az çok anlayabilen biricik hayvan olmadığını ancak heceli dilin sürekli biçimde kullanılmasının yalnız insana özgü bulunduğunu, zihinsel yetilerinin çok daha gelişmiş olması nedeniyle insanda türlü ses ve düşünceleri birleştirme gücünün çok büyük olduğunu ve bu niteliğin insanı hayvanlardan ayırttığını savunur (Çev. Ünalın, 1975).
5. Dil insanların oluşturduğu toplumlarda kullanılır. Her toplumun kendi bireyleri arasında anlaşma sağlamaları, iletişim kurmaları dil olgusuyla gerçekleşmektedir. Hayvanlar da kendi aralarında iletişim kurmakta, hatta problem çözme ve araç kullanmada başarı sağlamakta, buna karşın dil öğrenmede insanlar kadar başarılı

olamamaktadırlar. Doğa üzerinde dil yetisini kazanma ve dili bu derece etkili bir iletişim aracı olarak kullanma ancak insana özgü bir yetenektir.

Bir toplumda kullanılan dil, konuşma ve yazılı olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Dilbilimciler de bu ayrımı yapmakta ve konuşma dilini bir ulusun, bir dilbirliğinin dilinin yazıyla ilişkili olmayan ve çeşitli söyleşi özellikleri taşıyan yönü olarak, yazılı dili de, konuşma dilinin yazıya geçirilmiş biçimi olarak tanımlamaktadırlar (Aksan,1977:85).

Bugün, yeryüzünde değişik toplumların kullandıkları konuşulan dil sayısını kesin olarak belirtmenin olanaksız olduğu, buna karşın ortalama bir sayının üçbin ile üçbin beş yüz arasında olduğu belirtilmektedir (Dilaçar, 1968). Bu sayının dörtbin hatta beşbinden fazla olduğunu ileri sürenler de bulunmaktadır (Hill, 1969; Özen,1978).

Dünya üzerinde bu kadar çok dilin bulunmasına karşın gittikçe artan uluslararası ilişkiler, ulusların kendi ana dilleriyle iletişim sağlamalarını yetersiz kılmakta ve bu nedenle diğer ülkelerin dillerini öğrenme gereksinmesi ortaya çıkmaktadır. Ancak ikinci dil olarak öğrenilen dillerin sayısı oldukça azdır. Bir dilin başka uluslar tarafından öğrenilmesini önemli kılan ölçütlerin başında o dili konuşan ülkenin politik ve ekonomik durumu gelmektedir. Bunu askeri sözleşmeler, tarihsel, kültürel ve tecimsel (ticari) ilişkiler izlemektedir. Bu ilişkiler giderek ikili, üçlü antlaşmaları, kıt'asal bloklarını, hatta dünya ölçüsüne varan örgütleri ortaya çıkarmaktadır.

Türkiye, 1923 yılında Cumhuriyeti ilan ederek hür demokratik bir rejimi benimsemiş bu nedenle dış ilişkilerinde daha çok bu rejime inanan ülkelerle ilişkiler kurmuş ve çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmayı kendine ileri bir hedef olarak almıştır. Diğer yönden Türkiye, bölgesel ve siyasal konumu açısından dünyanın en kritik yerinde bulunmakta, Asya ile Avrupa hatta güneyde Afrika kıt'aları arasında kilit bir ülke durumunda bulunmaktadır. Bu durumu nedeniyle Türkiye, çeşitli ülkelerle politik ilişkiler kurmuş, antlaşmalar imzalamış, ekonomik ve kültürel ilişkilere de önem vermiştir.

Bugün Türkiye, başta Birleşmiş Milletler (United Nations) örgütü olmak üzere Avrupa Konseyi (The Council of Europe) NATO, OECD ve daha birçok uluslararası kuruluşlara üye bulunmaktadır. Bu uluslararası kuruluşlarda ortak iletişim aracı olarak birkaç ulusun dili kullanılmaktadır. Örneğin, Birleşmiş Milletlerin resmi dilleri Çince, Fransızca, İngilizce, Rusça ve İspanyolcadır. Bu örgütte "Fransızca ve İngilizce" çalışma dilleri olarak, Genel Kurul ile Ekonomik ve Sosyal Konseyin çalışma dili olarak da "İspanyolca" kullanılmaktadır (B.M., 1958).

4 yabancı dil öğretimi / demirel

NATO gibi Türkiye açısından önemli olan uluslararası kuruluşlarda da resmi dil olarak "İngilizce" kullanılmaktadır.

Uluslararası ilişkilerin bu denli yoğunluk kazanması Türkiye'de başka dillerin özellikle uluslararası örgütlerde resmi dil olarak kabul edilen batı dillerinin öğrenilmesi bir gereksinme olarak ortaya çıkmış ve bunun sonucu olarak yabancı dillerin öğretimi okul programlarında yer almıştır.

Türkiye'de yabancı dil öğretimini ve bu öğretimin okul programlarına girişini tarihsel bir gelişim boyutu içinde ele alıp değerlendirmek yararlı olacaktır.

TÜRKİYE'DE YABANCI DİL ÖĞRETİMİNİN TARİHSEL GELİŞİMİ

Türkiye'de İmparatorluk ve Cumhuriyet dönemlerinin ayrı özellikler göstermesi nedeniyle yabancı dil öğretiminin tarihsel gelişimini de Cumhuriyetten önce ve sonra olmak üzere iki ayrı zaman kesiti içinde ele almak daha uygun görülmektedir.

Cumhuriyetten Önceki Dönem

Bu dönem Osmanlı İmparatorluğunun kurulduğu 1299 yılıyla Cumhuriyetin ilan edildiği 1923 yılına kadar geçen 624 yıllık bir süreyi kapsar. Bu uzun dönem de kendi içinde Tanzimata kadar geçen devre ve Tanzimat devresi olarak ikiye ayrılmaktadır. Böyle bir ayırımı gitmenin nedeni Osmanlı İmparatorluğunda eğitimin bir kamu ödevi olarak yürütülmesi Tanzimat'tan sonra olmasından ileri gelmektedir (Milli Eğitimimiz, 1970). Diğer bir nedeni de imparatorluk döneminde eğitim, Tanzimata kadar din esasına göre yürütülürken Tanzimat devrinde Batılı usullere göre yürütülmeye başlanmış olmasından kaynaklanmaktadır.

Tanzimata Kadar Geçen Devre

Bu devre içinde Osmanlı İmparatorluğunda, Sıbyan okulları (Mahalle Mektepleri) ve Medreseler olmak üzere din esasına dayanan iki çeşit okul vardı.

1. **Sıbyan Okulları**, ilk eğitim veren okullardı. Burada derslere ve çocukların eğitimine dini bilgiler hakimdi. Anadil Türkçenin okutulması ve öğretilmesi bu okullar için önemli değildi. Bugünkü anlamıyla bir Arapça öğretimi de yapılmıyordu (Başgöz, 1968).

Medreseler, Müslümanlığın malı olan eğitim kurumlarıydı. Bu öğretim kurumlarında Anadil Türkçe okutulmuyordu. Öğretimde en önemli yeri Arapça tutuyordu. Bu uygulamaya göre Osmanlılar devrinde Arapçanın, öğretim dili olarak kabul edilmesi ve ikinci dil olarak öğretilmesi Medreselerde başlamış oluyordu.

Bu devrede eğitim hizmeti gören diğer bir kurum da saray okulları olarak bilinen Enderun Okullarıydı.

2.**Enderunlar**, saray hizmetleri için görgülü ve bilgili adam yetiştirmek amacıyla kurulmuştu. Burada Türkçenin dışında yabancı dil olarak Arapça ve Fransızca öğretilmekteydi. Bu okulların dil öğretimi açısından bir özelliği de Türk olmayan çocuklara (devşirmelere) Türkçenin ikinci dil olarak öğretilmesiydi.

Tanzimattan Cumhuriyete Kadar Geçen Devre

1939’da Tanzimatın ilan edilmesi ve orduda Nizam-ı Cedit hareketinin başlaması Osmanlı Türkiye’sinde ilk batılılaşma ve çağdaşlaşma hareketi olarak değerlendirilmektedir. Eğitim alanında batılılaşma ve çağdaşlaşma da bu devrede başlamıştır.

1773 yılında Mühendishane-i Bahrii Hümayun ile 1796 yılında Mühendishane-i Berri-i Hümayun açılarak bu okullara devrin en değerli matematik bilgileri ve diğer teknik dersler için ehliyetli yabancı uzmanları öğretmen olarak atanmış; ancak bu okullara öğrenci bulmakta zorluk çekilince 13-16 yaşlarında çocuklar alınarak ilk iki senede okuma-yazma, genel kültür ve Fransızca dersleri gösterilmiştir. Böylece, Türkiye’de batılılaşma hareketi ordu okullarında uygulanan öğretimle başlarken, yabancı dil öğretiminin okul programlarına girmesi de ilk kez bu okullarda olmuş ve Fransızca Türkiye’de batı dillerinin ilki olarak öğretilmeye